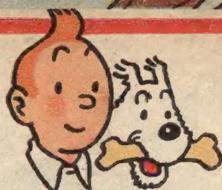

KUIFJE

ACHTSTE JAARGANG — 5-3-53
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
Nr 9

ONS VOLLEDIG VERHAAL
DOOR ROCHELLE

De Ring van Baldewijn de Ie

Goed.
Ik wens de boom te kiezen waaraan je me zult ophangen...

Accoord, maar schiet op !
Aan deze boom wil ik hangen !

Ik heb geen tijd om te wachten tot die groot genoeg is. Ik knoop je aan die grote eik ginds !

Die ridder is slecht en de kleine monnik ziet er erg grappig uit. Ik zal trachten hem te redden.

Ik heb een verrassing voor je, heer ridder !

Oei ! Die eik is hol...

Indien je de kleine monnik aan mijn takken opknoopt, zul je zwaar gestraft worden...

Blijf hier, bandiet !

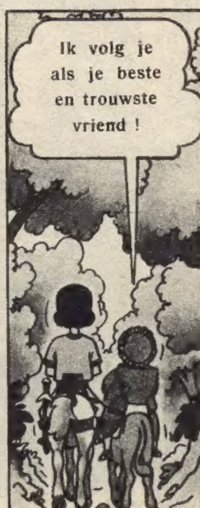

Maak je uit de voeten, zolang je daartoe nog tijd hebt !
Wacht even !

Zoveel stof !
AAAAAA..

... TSJIEM !
KRAK !

Waarom schreeuw je zo ? Nu heb je me gebroken !

Ik ben Hugo, zoon van Baldewijn de Eerste, koning van Synovia...
Ik heet broeder Sparagus, en ik dank je van harte !

Ik volg je als je beste en trouwste vriend !

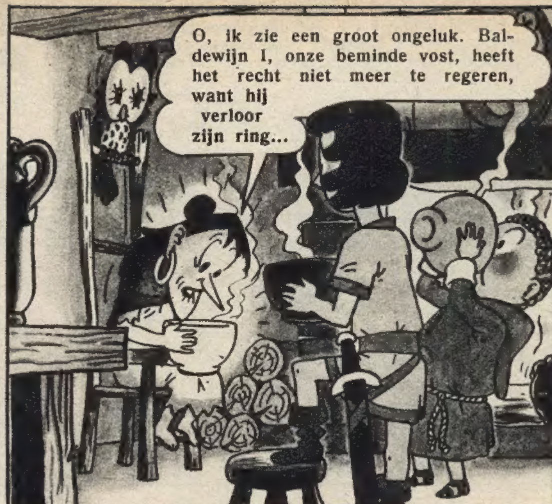

In die hut kunnen we overnachten. Ik val haast om van vermoeidheid !

Zouden de vriendelijke bewoners van dit huis gastvrijheid willen verlenen aan twee reizigers ?
TOK ! TOK !

Kom binnen, heren. Eet en drink, en wees welkom in m'n hut !

Als die soep niet zo verleidelijk rook, zou ik liever onder de blote hemel slapen...
Drink een kop hete bouillon...

Hm... lekker en er drijven grote vetogen op !

O, ik zie een groot ongeluk. Baldewijn I, onze beminde vost, heeft het recht niet meer te regeren, want hij verloor zijn ring...

Z'n ring ?
De ring werd gestolen door Tijbaert-de-Sluwe...

Hij heeft het recht de troon van Synovia te beklimmen, vermits hij in het bezit is van de heilige ring...

De ring afpakken, kunnen we pas als we zijn kasteel binnen dringen.
Ja en hoe ?

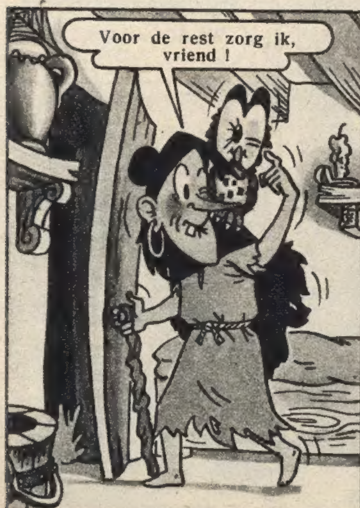

Ba, we zullen wel een middel vinden !

Ik heb het gevonden ! Zie je niet wat ik bedoel ?
Met die kop op m'n kop zie ik geen steek !

Dat is het nu juist ! Jij bent de beer en ik de Hansworst. Trek die kop een beetje lager, en je ziet...

Ik zie nog altijd niet klaar, maar ik merk toch dat ik van een beer alléén de kop heb !

Voor de rest zorg ik, vriend !

Broertje, liefste broertje !
Hola, ik ben broeder Sparagus en niet je liefste broertje !

Nu kun je je aankleden !

Een maat kleiner had ruimschoots volstaan !
Mits een paar kleinigheden te veranderen, gaat het !

Tot ziens !
Dank je !

Dat is het kasteel van Tijbaert-de-Sluwe...

Heer, een Hansworst vraagt een voorstelling te geven met zijn beer...
Fijn ! Dat zal me verstrooien !

Haha, dat is Tijbaert-de-Sluwe !

Messire, ik zal de grote eer hebben mijn beer voor U te laten dansen...

Vooruit, dans !
Waar heb ik die stem nog gehoord ?

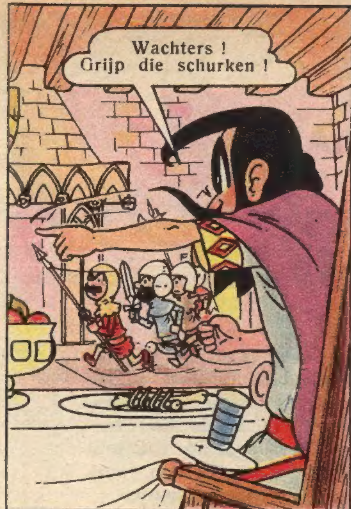
En nu een boerendans !
Hé, wat moet ik doen ?

Doe wat je wil, maar hou je hoofd koel !

OO !

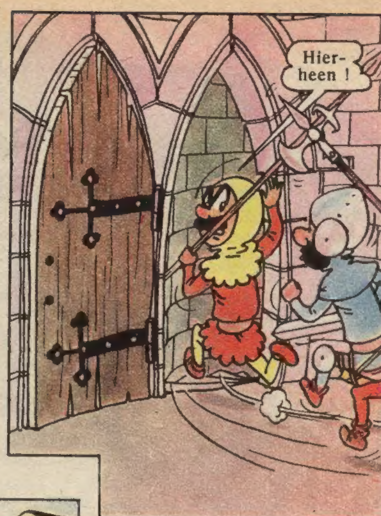
De kleine monnik !

We zijn er aan ! Lopen ! Lopen !

Wachters ! Grijp die schurken !

Naar boven !

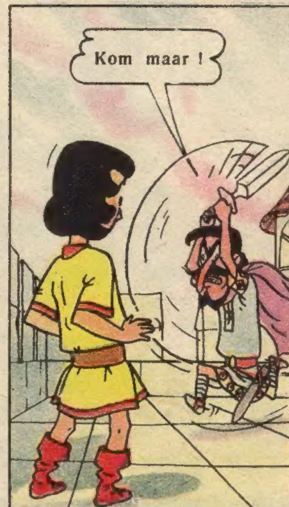

Hier-heen !

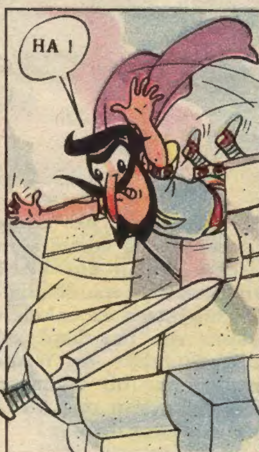

We moeten de werkelijkheid onder ogen zien : geen levende ziel !
Ons niet mee-gerekend...

Wat 'n schaapskop-pen. Ze laten zich vloeren door die rak-kers.

Wie zijn jullie ? Wat doen jullie in mijn kasteel ?
Ik ben de zoon van Baldewijn ! en kom de ring halen die jij on-wettig draagt !

Kom maar !

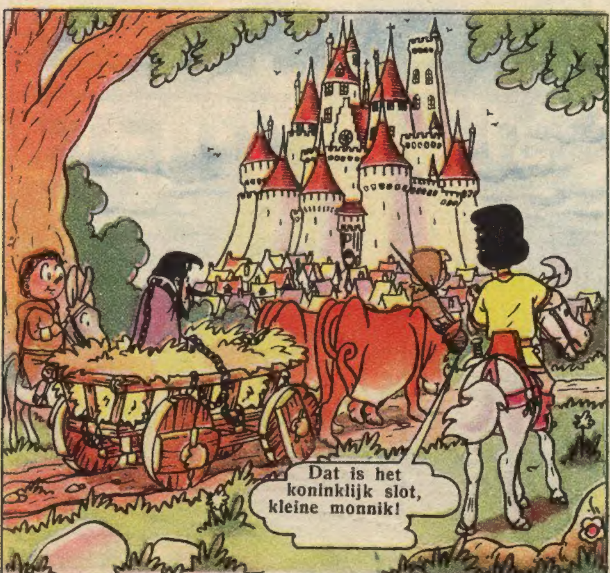

HA !

Ik verdien niet dat je me het leven red-de... Hier is de ring terug...

In het slot van mijn vader zal men recht over je spre-ken !

Dat is het koninklijk slot, kleine monnik!

Vader, ik breng je de heilige ring terug !
Hou die ring, m'n zoon, je hebt bewezen dat je waardig bent het roer in handen te nemen. Ik ben te oud...

Ik wil met goedheid regeren. Mijn eerste minister Sparagus en ik hebben besloten Tijbaert-de-Sluwe de vrijheid te schenken, op voorwaarde dat hij voortaan een trouw en eerlijk ridder zal zijn !
EINDE

KUIFJE NEEMT VOORTDUREND UITBREIDING

KOM NAAR HET KUIFJE'S THEATER !

VOOR een paar maanden hebben we onze Kuifje's winkel ingehuldigd te Brussel, in de Lombardstraat. Duizenden lezers hebben die winkel reeds een bezoek gebracht, en er hun Kuifje's Bons uitgewisseld voor een van onze talrijke prachtige premies.

Thans meld ik aan al mijn vrienden, en vooral aan de lezers uit het Brusselse, dat ze in de gelegenheid gesteld worden de inhuldiging van ons nieuw KUIFJE's THEATER in de Lombardstraat bij te wonen. De plechtige inhuldiging gaat door DONDERDAG 12 MAART, te 15 u.

Hoe kan men van de partij zijn ? Dat is zeer eenvoudig : men schrijve per omgaande een briefkaartje om een gratis-toegangskaart aan te vragen, of men brenge een bezoek aan de Kuifje's winkel, waar men eveneens gratis een toegangsbewijs kan verkrijgen. Daar het aantal plaatsen beperkt is, zal alleen aan de eerste aanvragen kunnen voldaan worden. Schrijf dus VANDAAG NOG, indien je er aan houdt de inhuldiging bij te wonen !

Willy Vandersteen en enkele van de voornaamste medewerkers van ons blad zullen aanwezig zijn. De vader van Suske en Wiske zal aan onze lezers vertellen hoe hij tekenaar geworden is !

De inhuldiging van ons theater wordt een fijn feestje !

Kuifje

Jan. — Waarom schreef d'Artagnan geen brief aan Porthos, Athos en Aramis ?

Bolleke. — Jij snapt er ook nooit niets van ! Omdat hij geen PARKER had, natuurlijk !

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

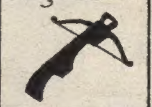

Burchard Knap en de brouwer treden de schuur binnen. De meeste mannen, daar verzameld, zijn gewapend met een kruisboog. Alle hebben een korewan bij zich, die zij als schild zullen gebruiken...

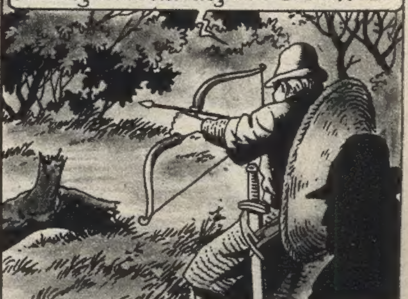
Door de duisternis begeeft de bende wel, honderd man sterk, zich op weg... Voordan rijdt Burchard met twee Keurmannen, of hoofden van de gilde...

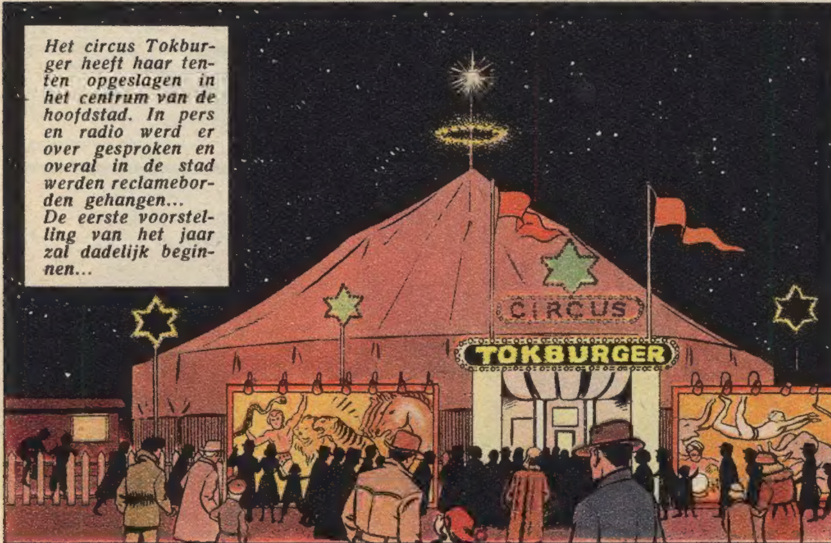

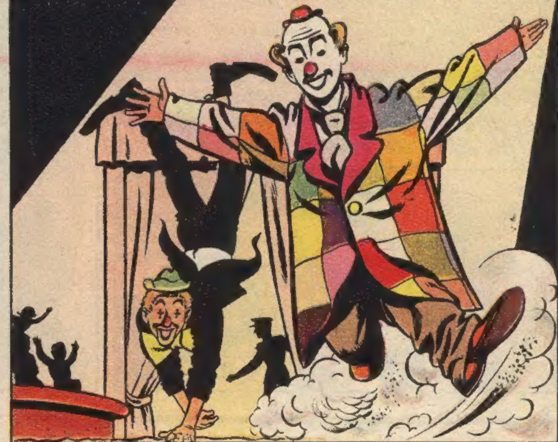

(Wordt voortgezet.)

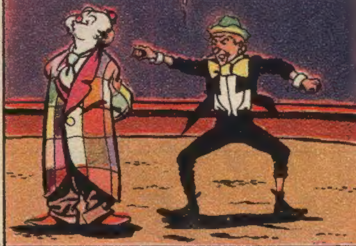
POM EN TEDDY

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

(Wordt voortgezet.)

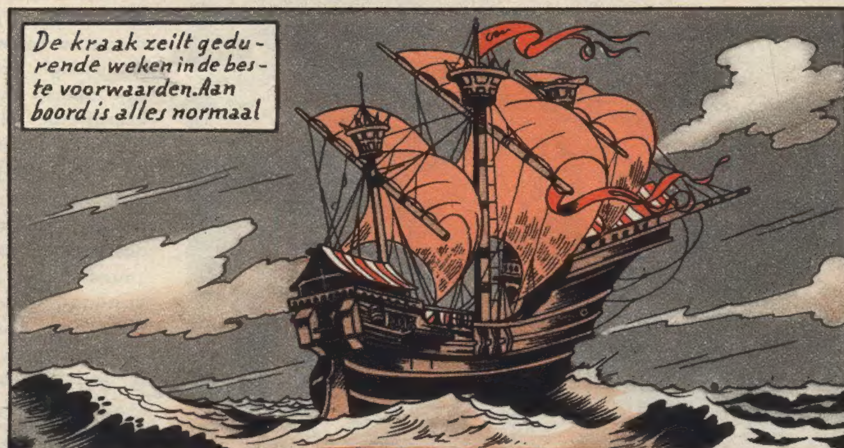
Tijl, Lamme, Nele en meester Lucas gaan naar Amerika. Nauwelijks aan boord van een kraak, slaakt Nele een gil...

(Wordt voortgezet.)

TEXAS

HET S.O.S.

HET ergste was dat Texas Slim, evenals zijn vrienden niet alleen de indruk maar de zekerheid had, dat de ongelukkige de waarheid sprak en zijn dood onvermijdelijk was.

Pas nadat ze uit de valstrik waren geraakt had Old Bear Terry bekend dat hij aan het been gewond werd door een kogel van zwaar kaliber. In plaats dat men zijn been gespalkt en de gewonde met de grootste omzichtigheid vervoerd had, was Old Bear Terry heel de tijd te paard gebleven en de schokken hadden het geval verergerd. Op de ranch was niemand bekwaam geweest hem de nodige zorgen te geven in afwachting van een heelkundig ingrijpen... Old Bear Terry was bovendien niet meer zo jong...

— Beste vriend, je praat onzin! zei Texas Slim en hij trachtte met een lach zijn aandoening te verbergen. De « last round up » is nog niet voor vandaag, hoor! We laten je naar San Antonio voeren waar dokter Evans, die heel knap is, je dadelijk zal opereren.

— Doe geen moeite, « boss ». M'n been is ontstoken, daar is niets meer aan te doen. Alles wat ik nodig heb is een doodkist, dezelfde als deze welke Dan en Leslie op dit ogenblik voor Tommy Henslow maken.

Texas Slim kon hierop niet antwoorden, het was te pijnlijk. Op hetzelfde ogenblik kwam een ruiter in volle galop de binnenplaats van de ranch opgereden.

Het was een jongen van ongeveer dezelfde leeftijd als Koen, roodros als een oranjeappel en sproetvlekken over heel het gezicht... Hij was gekleed met een cowboypak en zijn paard was bruinros gevlekt en zag er al even onverzorgd en grappig uit. Op het paard lag een zadel dat Koen al dadelijk in de gaten had want hij riep :

— Mijn zadel!

MICKEY YELLOWHILLS BRENGT EEN BOODSCHAP

DE jonge cowboy bekeek Koen verrast en misprijzend. Tijd om te twisten had hij echter niet, dat kon men hem aanzien. Hij draaide zijn kauwgom van z'n rechter mondhoek naar de linker en schreeuwde :

— Hé, Texas Slim! Ken je me niet meer? Ik ben Mickey Yellowhills, de zoon van de boer van Redgate. Ik kwam daareven voorbij Bighorn's Hotel en uit een van de kelders werd dit voor de voeten van m'n paard geworpen. Kijk eens even... Ik kon niet dadelijk het nodige antwoord verschaffen en ik ben vierklauwens naar hier gereden om je de boodschap te overhandigen. Ik meen wel dat jij hieraan gevolg zult kunnen geven...

Texas Slim hield in zijn hand een velletje papier uit een magazine gescheurd waarop men met een stuk steenkool enkele woorden gegrift had. Het papier was aan een stuk muurkalk gehecht en zo op de weg gegooid.

— Luister, jongens, zei Texas Slim :

« Gevangenen van Costello en zijn bende in Bighorn's Hotel. In doodsgevaar. Vragen aan ieder eerlijk man ons te verlossen. Inspecteurs Wickham en Huddleston van de Criminele Brigade van San Antonio. »

De cowboys tierden en huilden van woede en Slim kalmeerde hen met een handgebaar.

— Dit is het bewijs dat Ralph en zijn bende inderdaad schurken zijn en onze verdenkingen meer dan gegrond waren.

— Jullie moeten er dadelijk naartoe, boss.

Het was Old Bear Terry die met stille doch vaste stem dit bevel gaf. De Ridder van de Prairie knielde naast zijn oude vriend neer en greep zijn hand. Koen hield de andere hand van Old Bear Terry in de zijne geklemd.

— Je hebt gelijk, m'n trouwe vriend. We mogen de inspecteurs geen minuut meer in de klauwen van die schurken laten maar je kan hier niet alleen achterblijven...

— Bekommer je niet om mij! Mijn taak hier op aarde is ten einde. Die van jou niet. Ga dus vlug.

— We zullen doen wat je beveelt, m'n beste vriend, fluisterde Texas Slim. Ze zullen hun misdaden zwaar boeten, die schurken!

IK BEN MICKEY YELLO

SLIM

Koen heeft met Texas Slim en de cowboys van de Old Fellows Ranch de strijd aangebonden tegen de saboteurs van de petroleuminstallaties. Texas Slim en Koen ontsnappen aan een menigte aanslagen. Thuis vinden ze Old Bear Terry zwaar gewond...

SLIM NOEMDE HEM EEN PRACHTKEREL

TEXAS SLIM kon z'n tranen moeilijk weerhouden toen hij naar zijn oude vriend keek uit wiens lichaam bijna alle leven geweken scheen.

— Mickey, wil je me nog een dienst bewijzen? Rij naar Redgie Peralta en vraag hem hierheen te komen met zijn beste auto om Old Bear Terry naar de kliniek van Dr Evans te voeren. Hij zal dit niet weigeren. Haast je wat, jongen!

ROMAN DOOR
Marcel ARTIGUES
★
GEILLUSTREERD DOOR
REF

— Goed, « boss », antwoordde de jongen, ik zeg aan m'n trouw paard zich te veranderen in 'n « reactie-bronk ». Ha, je zult eens zien hoe wij er uitgaan!

— Een ogenblikje nog, Mickey, ik heb je wat te zeggen, zei Koen en in twee woorden vertelde hij de jonge cowboy de geschiedenis van Stroom's zadel.

— Ik wil je alles geven om dat zadel terug te krijgen. Ik wil het met baar goud betalen, maar geef me het zadel van Stroom terug.

— Accoord, zei Mickey, je krijgt het zadel voor niets. Neem het dadelijk.

— Je bent een prachtkerel, hoor! zei Texas Slim en klopte de jongen hartelijk op de schouder.

— Toen ik zei « voor niets » vergiste ik me, riep Mickey, want Texas Slim noemde me een prachtkerel en klopte me op de schouder, dat is meer waard dan goud!

— Jongens, de paarden en de wapens, we vertrekken! riep Texas Slim.

De cowboys lieten het zich natuurlijk geen tweemaal zeggen. Ze waren wilder en vastberadener dan ooit te voren.

— Richting Bighorn's Hotel, jongens! zei Slim terwijl hij z'n brave Buddy streelde die hij verloren waande. We rijden langs de bergen, ik ben er zeker van dat die gangsters ons daar niet zullen ontdekken!

— Miss Hermans, vervolgde hij, Old Bear Terry vertrouw ik aan je zorgen toe. Redgie Peralta zal wel niet lang wegblijven.

— Ik ga met je mee, riep Koen.

HET GESCHENK VAN OLD BEAR TERRY

HIJ wou overeind springen maar Old Bear Terry hield zijn hand stevig vast en zei zacht:

— Neen, je gaat niet weg, boy. Je blijft bij Old Bear Terry die van je houdt, net zoals je bij onze goeie Stroom bleef. Ik geef je mijn zadel en dat kun je dan aan Mickey schenken...

Koen gaf zich gewonnen. Met een knipoogje gaf Texas Slim hem trouwens ook te verstaan dat hij de wens van Old Bear Terry moest eerbiedigen...

— Ja, ik blijf bij je, fluisterde hij.

— Dank je, antwoordde Old Bear Terry, zo is alles goed.

Voor de tweede maal zat Koen bij een stervende cowboy en hij begreep niet waarom de mensen die hem zo lief waren weggemaaid werden door die schurkenbende...

Tante Jeanne begreep de oude cowboy beter dan wie ook. Zij voelde dat Old Bear Terry, door te eisen dat Koen bij hem zou blijven, de jongen meteen aan het gevaar onttrok. De strijd tussen de cowboys van Texas Slim en de bende van Bighorn's Hotel zou ongetwijfeld hard en bloedig zijn... Tante Jeanne 's ogen waren vochtig en zij was de oude cowboy heel dankbaar...

Old Bear Terry had de ogen gesloten en merkte niets van de ontroering en de tederheid van de flinke amazone...

Texas Slim en zijn jongens verdwenen in een grote stofwolk...

DE GANGSTERS ZIJN DAAR!

MICKEY bond het zadel van Old Bear Terry op zijn bronk. Hij ging dan afscheid nemen van de gewonde:

— Geduld, grootvadertje. Dadelijk komt men je afhalen met een auto zoals je er nog nooit een gezien hebt, je zult er in liggen als in de watte en over enkele dagen kun je de bebop dansen!

Maar er stond geschreven dat Mickey de Old Fellows Ranch niet zou verlaten...

Koen, die zijn nieuwe vriend tot aan de poort vergezelde, ontdekte op geringe afstand van de hoeve de « toeristenauto's » die hij maar al te goed kende...

Hij trok Mickey bruusk achteruit, sloot de poort in zeven haasten en riep zo luid hij kon:

— Alarm! Alarm! De gangsters zijn daar!

(Wordt voortgezet.)

Victoria presenteert
DE HELDHAFTIGE KARAVAAN

(Wordt voortgezet.)

VHILLS, HERKEN JE ME NIET?

De Trouwe Paddy

Jackie mocht zijn hond niet houden, maar Mark Trail, een dierenvriend, zorgt er voor. Jackie en Mark leiden Paddy op voor een grote wedstrijd voor jachthonden...

De dag van de grote wedstrijd nadert, en van alle kanten komen de jagers met hun honden...

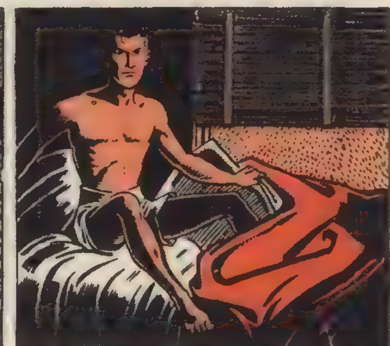
Dezelfde nacht sluipt de razende vos naar de kooi van Paddy...

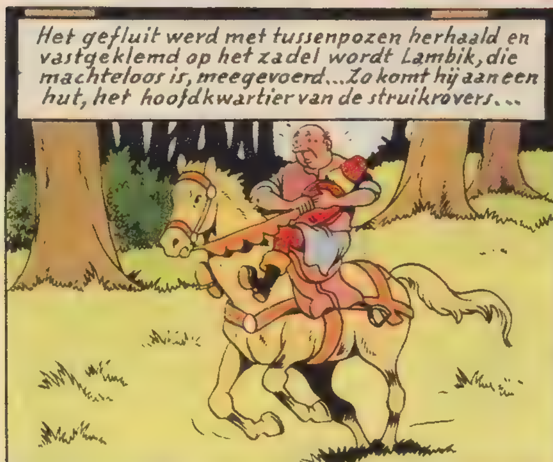

Volgende week : PADDY IN DOODSGEVAAR... (Wordt voortgezet.)

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De jonkheer van Beersel en zijn gevolg hebben de struikrovers verdreven. Lambik vindt een paard, maar...

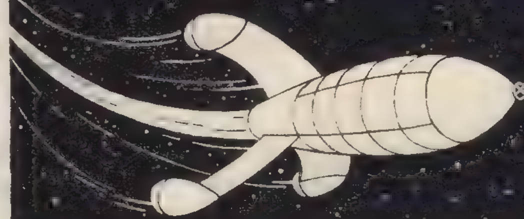

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE EN ZIJN VRIENDEN

WE zijn er... bijna ! Kuifje, kapitein Haddock, professor Zonnebloem, Janssen en Janssens — deze laatsten tegen wil en dank — komen aan het einddoel van hun fantastische reis : de maan ! Doch, is de reis ten einde, het grote avontuur begint pas. Alvorens echter onze sympathieke pioniers op hun tocht over de aardsatelliet te volgen, wensen we een paar woorden uitleg over de reis zelf. We klopten hiervoor bij Hergé aan; hij is immers de rechte man om ons die te verschaffen. De vader van Kuifje voldeed gaarne onze nieuwsgierigheid. Zet jullie oren dus ver open...

(1) WAAROM KOOS PROFESSOR ZONNEBLOEM EEN RAKET VOOR ZIJN REIS NAAR DE MAAN ?

HEEL eenvoudig omdat de raket het enig toestel is dat zich in de interplanetaire ruimte kan bewegen. Een reactievliegtuig heeft lucht nodig om te vliegen, doch de raket niet. Integendeel. Een raket beweegt zich makkelijker in het luchtledige dan in de lucht ! Om dit te begrijpen hoef je maar even aan een ballon of varkensblaas te denken. De drukking « in » de ballon is op alle plaatsen even sterk. Prikt men met een naald een gaatje in de ballon, vliegt deze op hetzelfde ogenblik in de tegenovergestelde richting van het gaatje. Waarom ? Omdat de inwendige drukking, op de plaats waar het gaatje

geprikt werd, plotseling daalde, terwijl de drukking dezelfde bleef op alle andere delen van de ballon.

Het is dus een vergissing te beweren, dat de gassen die achteraan de raket ontsnappen, het toestel voortstuwen door drukking op de omgevende lucht.

Het is « in » en niet « buiten » de raket dat de stuwkracht werkt. We mogen hierbij ook niet vergeten dat ze, in het luchtledige geen weerstand ontmoet.

(2) HOE ONTSNAPTE DE RAKET VAN ONZE VRIENDEN AAN DE AANTREKKINGSKRACHT VAN DE AARDE ? DOOR WELKE MIDDELEN WERD HET COMFORT EN DE VEILIGHEID VAN DE PASSAGIERS VERZEKERD ?

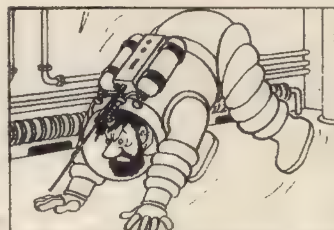
IEDEREEN is onderworpen aan de aantrekkingskracht van de aarde. We hebben allen de indruk aan de grond te kleven en het hoogspringen vergt van ons een grote krachtinspanning. Om nu aan deze aantrekkingskracht te ontsnappen, moet men zich bewegen met een snelheid van 11 km. per seconde. De raket van professor Zonnebloem bereikte deze snelheid, die men « opheffingssnelheid » (*) heet, pas na enkele minuten.

Wat zou er gebeurd zijn, indien de raket de aarde aan deze duizelingwekkende snelheid had verlaten ? Vreselijke dingen ! We zouden onze vrienden weergevonden hebben... zo plat als een vijg ! Onder de druk van de te grote snelheid zouden ze zich duizenden kilo's zwaarder gevoeld hebben en de mens overleeft dit experiment niet !

De startsnelheid was dus eerder gering en geleidelijk voerde professor Zonnebloem de snelheid op tot hij de 11 km. per seconde en méér bereikte. Van dat ogenblik was de raket niet meer onderhevig aan de aantrekkingskracht van de aarde.

Nu een woord over het lot van de passagiers. Je weet dat er in de ruimte geen lucht meer is en wij allen zuurstof nodig hebben om in leven te blijven. Er moest dus niet alleen voldoende zuurstof meegevoerd worden, men moest ook de mogelijkheid schaffen deze op tijd en stond te verversen. Dit kon verwerkelijkt worden.

Nog een ander probleem kregen onze maanpassagiers op te lossen : Hoe konden ze « in » de

raket zien wat er « buiten » omging? Er kon inderdaad geen sprake zijn van patrijspoorten in de raket aan te brengen, want dan zou ze, op het ogenblik dat ze de luchtlaag om de aarde verliet, uiteengespat zijn. Vergeten we niet dat er in de luchtledige ruimte geen enkele drukking van buiten, deze van binnen compenseert. Professor Zonnebloem heeft dit probleem opgelost door de raket te voorzien van een periscoop en een scherm waarop het opgevangen beeld geprojecteerd wordt.

Van een plaats, waar er drukking heerst, onmiddellijk overstappen naar het luchtledige, is gevaarlijk. Men moet het lichaam aan een dergelijke verandering wennen en het is daarom, dat er in de raket een sluis werd gebouwd die men luchtledig kan maken. Op het ogenblik van de landing zullen onze vrienden hier verblijven tot ze zich hebben kunnen aanpassen aan het luchtledige.

Opdat de landing zo goed mogelijk zou verlopen, werden er aan de raket drie reusachtige telescopische schokbrekers aangebracht en het is op die « driepikkel » dat de raket zich zal plaatsen.

(3) WAAROM HEBBEN KUIFJE EN ZIJN VRIENDEN ZICH BIJ HET VERTREK EN BIJ DE LANDING NEERGELEGD ? WAAROM « ZWEEFDEN » ONZE VRIENDEN DOOR DE RAKET OP HET OGENBLIK DAT DE ATOOMMOTOR UITGESCHAKELD WERD ?

IN horizontale houding, dus voorover liggend, verdraagt het menselijke gestel het best de drukking teweeg gebracht door het opvoeren of het vertragen van de snelheid. Ik zei daareven, dat de startsnelheid van de raket eerder gering was, maar

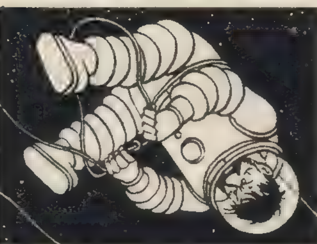
OP WEG NAAR DE MAAN

toch was ze véél hoger dan de snelheid waaraan de mens gewoon is en dit is net hetzelfde voor de landing.

Toen de onhandige detectives de motor uitschakelden, was de raket niet meer onderworpen aan de aantrekkingskracht van de aarde en de wet van de zwaartekracht speelde geen rol meer. Indien onze vrienden rechtop bleven staan, — wat bij hun waardigheid past — was dit slechts omdat de hoofdmotor in de raket een kunstmatige zwaartekracht schiep. Bij het afzetten van de motor, zette de raket haar weg voort dank zij de verkregen snelheid, doch de drukking van de kunstmatige zwaartekracht verdween onmiddellijk. Het is om deze reden dat men de kapitein als een vlinder zag fladderen en hij tevergeefs z'n bol whisky trachtte te vangen. Professor Zonnebloem had met deze mogelijkheid gerekend en daarom de vloer van de kajuit van magnetische «plots» laten voorzien en ieder passagier een paar schoenen met speciale metalen zolen bezorgd.

4 HOE WAS HET MOGELIJK HADDOCK TE REDDEN TOEN HIJ DE RAKET VERLIET EN EEN SATELLIET VAN ADONIS WERD?

OMDAT Zonnebloem alles voorzien had, zelfs de buitensporigheden van de kapitein! Hij had een klein toestel uitgevonden waardoor de motor automatisch uitgeschakeld werd op het ogenblik, dat een deur van de raket open ging.

Veronderstellen we dat, op het ogenblik dat de kapitein z'n sprong waagde, de raket met een snelheid van 40 km. per seconde door het luchtruim kliefde.

De kapitein en de raket verplaatsten zich evenwijdig en met dezelfde snelheid.

Deze komische situatie had heel lang kunnen duren, doch daar was Adonis, die de kapitein onweerstaanbaar aantrok. Het enige middel om hem te redden was de lasso en Kuifje aarzelde niet die te gebruiken.

Tijdens de redding van de kapitein liep de raket zelf gevaar door Adonis aangetrokken te worden en Zonnebloem was verplicht de atoommotor zonder verwijl aan gang te zetten. Hierdoor had de raket weer kracht genoeg om te weerstaan aan de aantrekkingskracht en kon ze haar reis voortzetten.

5 HOELANG DUURDE DE REIS AARDE-MAAN VAN PROFESSOR ZONNEBLOEM? WAAROM KEERDE HIJ DE RAKET OM VOOR HET LANDEN?

ONZE vrienden maakten geen uitstapjes voor hun plezier. De tocht moest vlug gaan. De afstand van 384.000 km. werd afgelegd in 4 uur. Behalve tijdens de tussenkomst van de twee detectives en het fantasietje van de kapitein, bleef de motor ingeschakeld tot de maximumsnelheid van 60 km. per seconde bereikt werd. Op dit ogenblik werd de raket omgekeerd met behulp van de zijmotor.

Misschien zijn alle toekomstige passagiers voor de maan niet zo haastig als onze vrienden; ze zouden er een vacantiereisje kunnen van maken dat een maand duurt.

Om te verhinderen dat de raket als een granaat op de maan zou terecht komen, moest de snelheid geleidelijk verminderd worden en wel zodanig, dat ze zich op de aardsatelliet zou neerzetten met een snelheid gelijk aan nul.

Zodra de raket « achterste voor» gekeerd was, zette ze haar reis met dezelfde snelheid, doch achteruit, voort. Het volstond dan de hoofdmotor aan gang te brengen om geleidelijk te remmen, daar deze motor inderdaad in tegenovergestelde richting (dus naar de aarde) stuwde. Er is nog een andere reden die het omkeren wettigt, nl. de raket moest weer op de reusachtige driepikkel gezet worden die, zoals ik reeds zei, niets anders is dan 'n schokbreker.

6 HOE ADEMEN, GAAN, SPREKEN, LEVEN ONZE VRIENDEN OP DE MAAN, IN AANMERKING GENOMEN DAT ER GEEN DAMPKRING IS EN ZE ER ZOWEL HEVIGE KOUDE ALS SCHROEIENDE HITTE MOETEN TROTSEREN?

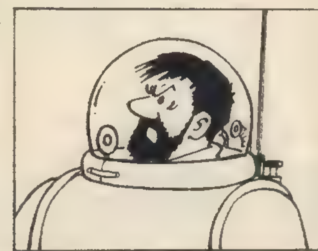
DANK zij hun speciale maanpakken. Ik druk op het schermen van de pioniers, eens op de maan geland, is heel de woord « speciaal » want het belicaat! Er is geen luchtdruk op de maan, doch de maanpakken zijn aan een inwendige drukking onderhevig. Gevolg: de maanpakken zwellen en zien er spoedig uit als de populaire « Bibendum » van de Michelin banden. Je kent dat kogelronde mannetje wel, niet?

Onze vrienden zouden zich in zulk pak onmogelijk kunnen bewegen. Er werd dus een stijf metalen pak vervaardigd dat stevig, maar toch licht en van gewrichten voorzien is, net zoals de Middeleeuwse wapenrustingen. Op aarde zou dit pak niet minder dan 300 kg. wegen doch op de maan slechts 1/6 van dit gewicht.

Deze maanpakken zijn voorzien van een verwarmings- en afkoelingssysteem en dit is noodzakelijk, vermits de temperatuur op de maan van —50 tot +100 graden schommelt. Ten slotte werden de pakken voorzien van een zuurstofapparaat en een radio; de maanpioniers kunnen alleen langs de radio met elkaar spreken.

Maar ik loop hier de tijd vooruit, want onze vrienden zijn pas vandaag op de maan aangekomen. Volgende week zien we met hoeveel moeilijkheden ze op de aardsatelliet af te rekenen hebben.

(*) Snelheid die de zwaartekracht neutraliseert.

AANSLAG IN DE OPERA

KLAROENEN schallen. De keizerlijke wacht presenteert het geweer. Iedereen gaat in houding staan. Alle genodigden buigen diep. Plechtig schrijdt de tsaar van alle Russen aan de zijde van zijn gade door de eregang van de opera van Sint-Petersburg, waar een galavertoning gegeven wordt te zijner ere.

Langs de grote trap staan tientallen lakeien in livrei en houden schitterende kandelaars in de handen. Men hoort alleen nog het ruisen van de zijde.

De tsaar glimlacht vriendelijk. Hij is boven aan de trap gekomen, die naar de keizerlijke loge leidt, en dan gebeurt het... Twee schoten knallen. Een vleugeladjudant van de tsaar stort dodelijk getroffen ten gronde. De officieren van het gevolg beletten de terrorist een derde maal te schieten. Door verschillende sabelhouwen wordt hij neergeveld. Vrouwen gillen. Soldaten komen langs alle zijden toegesneld. Alle officieren hebben hun revolver of degen in de vuist.

De tsaar is diep geschokt. De tsarina valt in bezwijming. Dat is nu reeds de tweede aanslag sinds nieuwjaar! De vertoning wordt opgeheven en ijlings keert het keizerlijk gezelschap naar het paleis terug. Heel de opera wordt afgezet. Niemand mag binnen of buiten. Iedereen wordt door de geheime politie afgetast. De gouverneur van de stad en de commandant van de politie worden op het paleis ontboden en vernemen dat ze ontslagen zijn en zich ter beschikking moeten houden van het gerecht. Overal worden huiszoekingen gedaan bij de verdachte elementen.

★

— Commissaris, de verdachte schijnt weer bij te komen!

— Goed breng hem dadelijk in mijn bureau!

Twee soldaten sleuren de arme Fedor Astanowitch die uit een diepe dronkemansslaap ontwaakt, en zich niet goed bewust is waar hij zich bevindt, naar het bureau van commissaris Kagan.

— Hoe heet gij, schurk?

— Fedor Astanowitch, heer, kan de nuchter wordende man reeds antwoorden.

— Wie is de leider van de samenzweerders?

— Samenzweerders?...

— Ja, spreek op! Weet goed, dat alleen uw rechtszinnigheid u nog van een gewisse dood kan redden!

— Dood?... Waarom zou ik moeten sterven?

—Fedor Astanovitch, gij wordt beschuldigd van medeplichtigheid aan de aanslag op de tsaar!

Met een schok was Fedor nuchterder, dan hij ooit in zijn leven geweest was. Wat, hij Fedor Astanowitch, een bescheiden kellner uit een bescheiden restaurant zou het aangedurfd hebben een aanslag te beramen op het leven van de tsaar?

Fedor dacht dat hij droomde, maar het somber gelaat van de commissaris en de soldaten en het muffig interieur van de politiekazerne deden hem duidelijk genoeg begrijpen dat het alles bittere ernst was. Hoe was hij in deze situatie terecht gekomen? Alles wat hij zich kon herinneren was, dat hij 's avonds te voren een buitengewoon aangename avond doorbracht had: zijn baas had zijn zaak definitief aan zijn zoon overgelaten, en deze « troonafstand » was duchtig gevierd door de familie en Fedor had bevel gekregen royaal te zijn met spijzen en dranken. Hij had gedacht dat in de geest van zijn baas dit royaal zijn hem, Fedor en het keukenpersoneel, niet uitsloot. Hij was niet thuis geraakt...

— Voor de tweede maal vraag ik u, Fedor Astanowitch, wie is de leider van de samenzwering? Van wie krijgt gij uw opdrachten?

— Opdrachten? Die krijg ik alleen van mijn baas... en van mijn vrouw, antwoordde de arme kellner.

Woest sloeg de commissaris op zijn tafel:

— Ik duld hier geen grappen, begrepen! Gij schijnt er u nog geen rekenschap van te geven dat uw kop op het spel staat! En dit vlugschrift, nooit gezien? Weet je misschien niet meer dat je deze nacht een lantaarnpaal en alle voorbijgangers verteld hebt dat de redders van het rijk loyale kerels waren en dat je wenste dat, het rijk iedere avond zou gered worden?...

Aandachtig bekeek Fedor het slecht gedrukte papiertje waar verschillende malen in vette letters de woorden « DE REDDERS VAN HET RIJK » op voorkwamen. Nu ging er hem stilaan een licht op. De redders van het rijk?... Ja, dat zei hem iets...

— Vooruit, spreek op, mijn geduld is ten einde! snauwde de commissaris.

— Heu,... mijnheer de commissaris, al wat ik u kan zeggen, antwoordde de doodsbenauwde Fedor, is dat ik eergisteren drie studenten in ons restaurant bediend heb. Die heren hebben copieus gegeten. Niets was goed genoeg voor die armoelijders. Ik had reeds achterdocht tijdens het bedienen. Hoe zouden die schraalhansen dat alles kunnen betalen? Misschien was er wel een bij die zijn maandgeld in een keer wou kwijt zijn. Na het eten hebben die kerels nog uren lang vodka gedronken. Toen ik van de baas opdracht kreeg de zaak te sluiten en het gezelschap aan de deur te zetten, waren de heren zo dronken, dat ze me niet eens meer begrepen. Ze hadden geen stuiver op zak. Dat dacht ik wel. Ook geen enkel identiteitsbewijs. Ik heb ze samen met de kok buiten gesleurd. Toen we de derde, die de aanvoerder scheen te zijn, naast zijn twee kornuiten op de grond gesmeten hadden, kwam er plots een prachtige koets opdagen die voor onze zaak stilhield. Twee reeds bejaarde heren stapten af en geholpen door hun koetsier sleurden ze de drie mannen in de koets. Ik eiste nog een laatste maal mijn geld, maar voor de tiende keer wel antwoordde de studentenaanvoerder:

— Wat zouden wij hier nog betalen, wij **de redders van het rijk**! Morgen zult ge zo vereerd zijn dat wij hier gegeten hebben dat gij ons niet dikwijls genoeg gratis zult kunnen ontvangen...

— Zwijg Ilja, hadden de heren geroepen en zij duwden hem ruw in de hoek.

Een van de heren heeft de rekening betaald en me een ongewone fooi gegeven. Meer kan ik u niet vertellen, mijnheer de commissaris...

— Denkt gij dat we zo 'n verhaaltjes geloven, onnozelaar? grijnsde de politieofficier... Ge zult eens wat gaan zien!...

★

— Het is jammer, commissaris Kalgan, zei kolonel Igor, maar uw dronken kellner schijnt me werkelijk te dom en te schaapachtig bang om deel uit te maken van een terroristenbende! Bovendien schijnt zijn verhaal me helemaal niet verzonnen. Zijn persoonsbeschrijving van de aanvoerder van de drie studenten klopt precies met die van de dader, de student van de literaire faculteit in wiens zak we het vlugschrift vonden. Maar we hebben toch een spoor. Het komt er op aan zijn twee handlangers te vinden en de mysterieuze heren die de brassende studenten afgehaald hebben. Ik weet het wel, het is vlugger gezegd dan gedaan, maar een andere weg bestaat er nu niet. Ik zal de opzoekingen in studentenmiddens laten verscherpen. Maar uw kellner moet in bewaakte vrijheid gesteld worden. Hij moet meehelpen aan het opsporen. Laat hem met twee politieofficieren in burger alle straten en studentencafés afzoeken. Ze mogen geen drie passen van hem wijken, dag noch nacht. Laat ze best om de vier uren aflossen. Ik wacht op uw rapporten, commissaris Kalgan! Als ge er in slaagt deze staatszaak op te knappen, is uw carrière gemaakt, maar anders...

De commissaris sloeg de hakken samen en groette.

— Kolonel, ik zal zelf met mijn beste agenten de man schaduwen. We moeten de kerels vinden!

Reeds twee weken zwierf de arme Fedor Astanowitch dag en nacht door de straten van Sint-Petersburg. Hij kreeg nauwelijks de tijd af en toe enkele uren te slapen. Er was geen enkel studentencafé dat hij nog geen tienmaal bezocht had met de politiemannen in burger die geen duimbreed van hem weken. Hoe zou deze zaak voor hem eindigen? Op transport gesteld worden naar Siberië? Daar scheen geen ontkomen aan. Want die studenten waren natuurlijk spoorloos verdwenen, en die oude heren zouden zich ook wel niet meer laten zien. Met lood in de benen stapte Fedor door een drukke straat, toen hij plots als aan de grond genageld bleef staan. Die koets daar... En die twee oude heren... Ja, dat waren de mannen die hem die rampspoedige avond betaald hadden, nadat ze de studenten hadden opgeladen. Commissaris Kalgan stond dadelijk naast de kellner.

— Wel? Heb je iemand herkend?

Zonder een woord te kunnen uitbrengen wees de meer dood dan levende Fedor naar de koets die achter de hoek van de straat verdween. De commissaris sprong te midden de drukke straat. Hield de eerste de beste ruiter tegen. Rukte hem van zijn paard, sprong in 't zadel, en gevolgd van zijn adjunct, die het voorbeeld van zijn meester gevolgd had, stoof Kalgan te vierklauw achter de koets. De mensen stroomden samen rond de twee van hun paarden beroofde ruiters en de arme Fedor, die bleek en groen werd en nog steeds geen woord kon uitbrengen.

— Pas op, die man wordt ziek! zei een voorbijganger, en nog vóór iemand zich had kunnen bewegen, stortte Fedor ten gronde. Een dokter die naar voren drong, kon alleen nog een beroerte met dodelijke afloop vaststellen.

★

Tot aan zijn dood in een afgezonderd Siberisch houthakkersdorp heeft de gewezen commissaris Kalgan niet begrepen hoe zijn dolle achtervolging op zo 'n sisser uitgelopen was. De koets had een te grote voorsprong en toen hij ze eindelijk in een verlaten straatje zag staan, was ze leeg...

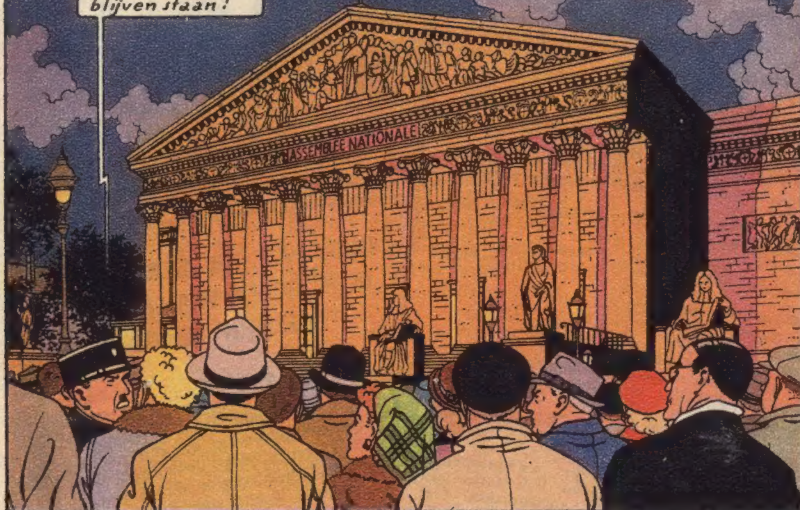
JOHAN DE BRABANDER.

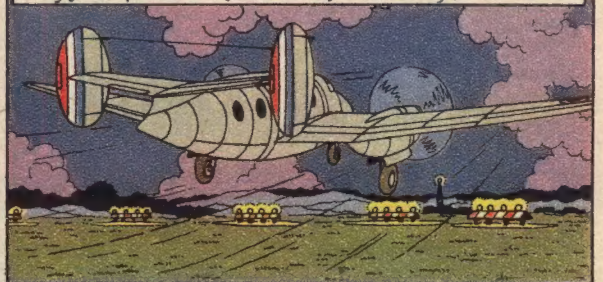
HET SEIN STAAT OP ROOD

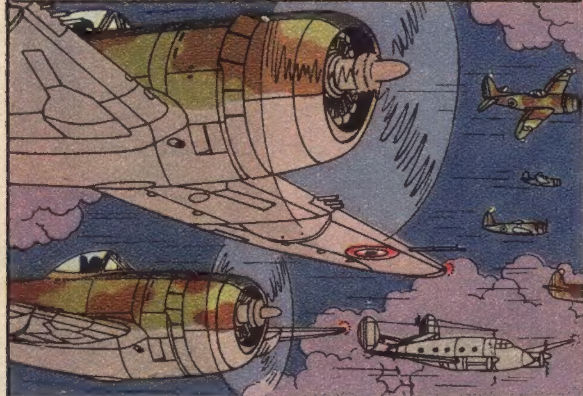
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

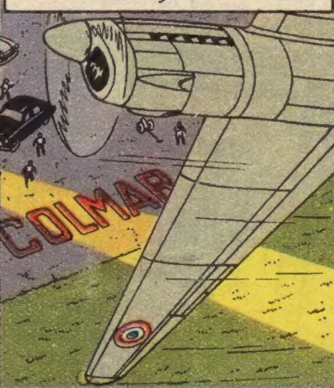
Lefranc en Renard hebben de strijd aangebonden met een gevaarlijke en geheimzinnige misdadigersbende. In Parijs...

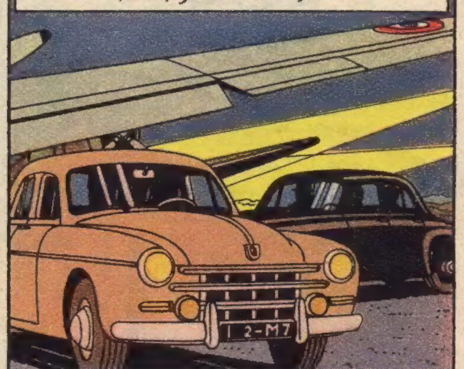

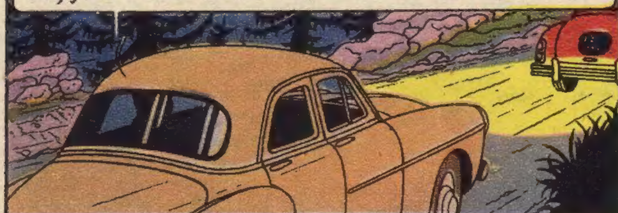

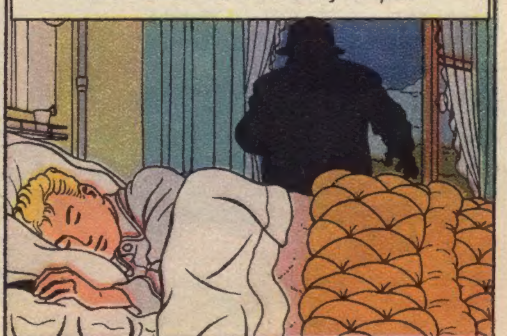

(Wordt voortgezet.)

DE UURWERKEN
Tissot
VERTELLEN JULLIE DE GESCHIEDENIS
ZIGOTO is VERDWENEN !

Een ogenblik later wordt de patrouille in drie groepen verdeeld en de jacht begint...

Doch 's avonds keren de Herten ontmoedigd terug...

(Wordt voortgezet.)

LEES ! LEES ! LEES !

DAT MOET JE BESLIST WETEN ?

VELE trouwe luisteraars van het Kinderuurtje van het N.I.R. zullen met genoegen vernemen, dat de vragen die Prof. Weetveel voor de micro beantwoordt in boekvorm verschenen zijn bij de uitgeverij De Sikkel te Antwerpen (prijs : ing. 36 frs., geb. 48 frs.), onder de titel : *DAT MOET JE BESLIST WETEN !*, met als ondertitel : *101 vragen van verstandige kinderen en 101 antwoorden van Prof. Weetveel.*

Om je een idee te geven van de inhoud van dit interessant boek, citeer ik hier enkele « verstandige » vragen :

— Waarom ontploft een gloeilamp als men ze laat vallen ?
— Hebben er ooit draken bestaan ?
— Hoe komt het dat de bloemen zo heerlijk geuren ?
— Waarom zien de negers zwart ?
— Hoe maakt men electriciteit ?
— Wat is radium ?
— Is de donder gevaarlijk ?
— Zou men naar de zon kunnen vliegen ?
— Hoe komt het dat men droomt ?
— Hoe is de meter ontstaan ?
— Waarom zegt men dat de Schotten gierig zijn ?
— Is de spons een dier ?

Naast de honderd en één zeer uiteenlopende vragen, krijgt de lezer nog een toemaatje van twaalf bijkomende vragen en antwoorden. Het boek werd knap geïllustreerd door E. Hermans. Kuifje's lezers van boven de tien jaar zullen met spanning de honderd en één vragen en antwoorden en het toemaatje lezen.

BESTAAT ER EEN LAND IN EUROPA WAAR GEEN TREINEN RIJDEN ?

ZEKER, maar het is een klein land met zeer weinig inwoners : *Albanië*. Daar loopt geen enkele spoorweg, en zelfs maar één grote weg door heel het land. Deze weg is daarenboven nog zo slecht, dat men er met een auto haast niet kan op rijden. Er is dan ook weinig verkeer, slechts enkele karretjes en eenzame ruiters. Albanië is ongeveer zo groot als ons land en er wonen daarin minder mensen dan in onze hoofdstad. Er zijn nog kleinere landen waar geen treinen rijden : Andorra en San Marino, maar die zijn maar zo groot als een stad en er wonen maar enkele honderden mensen.

(Uit : DAT MOET JE BESLIST WETEN, door Prof. Weetveel; uitgave De Sikkel.)

DUIMPJE OP GROTE VAART

EEN van de jeugdboeken die op de Antwerpse Boekenbeurs opvielen door hun fijne presentatie is « Duimpje op Grote Vaart », van Cyriel Verleyen, een jeugdschrijver die reeds naam gemaakt heeft met zijn verhaaltjes voor lezers onder de tien jaar.

In een eenvoudige en directe taal vertelt Cyriel Verleyen zes originele avontuurtjes die Klein Duimpje overkomen zijn en die we met veel plezier gelezen hebben. Alleen de titel van het boek vinden we minder gelukkig. Een pluimke voor de illustrator Wies Peleman.

(Prijs gebonden : *36 frs.*)

HET OFFER VAN ITOTA

door H. van Thiel, missionaris van Mill Hill.

NEGEN jaar lang verbleef de pater bij de Ngombenegers in het aequatoriaal oerwoud van Afrika. Hij beheerst hun taal, kent hun liederen, hun sprookjes, hun zeden en gewoonten door en door en schreef zijn mooi boek, niet als Westerling, doch uit het gezichtsveld van de inlander.

Een boek voor de rijpere jeugd, dat niet alleen boeit, doch ook verrijkt. De interessante foto's zijn van Broeder Herbert Sanders. Een uitgave De Sikkel, Antwerpen.

(Prijs : ingenaaid : 80 frs., gebonden : 96 frs.)

RODO, HET KABOUTERPRINSJE...

door Marcel Meeus, een uitgave van De Sikkel, te Antwerpen, vertelt ons, dat kleine kabouters hard moeten leren op school en ze pas mogen toveren als ze oud en wijs zijn en een lange baard hebben. Rodo, de kleine prins, houdt helemaal niet van die kabouterschool en trekt met zijn beste vriend, een kikker, de wijde wereld in. Alle jongens en meisjes tot tien jaar zullen veel genoegen beleven aan dit mooi boek, sierlijk geïllustreerd door S. Stevens. (Prijs ingenaaid : 42 frs.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE – ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

IN BELGIE LEVEN 430 BEDELAARS OP STAATSKOSTEN

EINDE 1951 bedroeg het aantal opgeslotenen in de bedelaarsgestichten en toevluchtshuizen van ons land 350 mannen en 80 vrouwen. Het hoogste aantal opgesloten mannen valt in de leeftijd van 60 tot 69 jaar, en het laagste aantal in de leeftijd van 18 tot 20 jaar. Het hoogste aantal opgesloten vrouwen valt in de leeftijd van 60 tot 69 jaar. Het laagste aantal valt in de leeftijd van 18 tot 20 en van 35 tot 39 jaar.

MEN IS NOOIT TE OUD OM TE LEREN

EEN 74-jarige Italiaan heeft zijn diploma voor apotheker gehaald aan de universiteit van Ferrara, waar hij vijftig jaar geleden de graad van doctor in de scheikunde had verworven.

Bij het verlaten van de universiteit werd de grijsaard door de studenten met lauweren bekroond en in triomf rondgedragen.

DE GROOTSTE SCHOEN VAN BELGIE

SCHOENMAKER J. Vereecke, uit Antwerpen, maakte een schoen maat 140. Dat schoentje is eventjes 93 cm. lang en het grootste van het land !

EEN ONGEWONE AMERIKAREIS

TOEN de **Helga Smith**, een Zweeds vrachtschip, de haven van Montreal, in Canada, binnenliep, ontdekte de kapitein een weldoorvoede 28-jarige Pool aan boord. Hij had de reis als verstekeling meegemaakt en zich zestien dagen lang in het ruim verborgen gehouden. Hij voedde zich daar met ham en sardientjes en waste zich met Zweeds bier !

FRANSE MEISJES WILLEN WIJZER WORDEN

IN nauwelijks een halve eeuw is het aantal hoogstudenten in Frankrijk van dertig duizend tot 137.000 gestegen. Terwijl men vroeger één studentin tegen dertig studenten telde, zijn er thans nog maar twee studenten voor één meisjes-studente.

Het grootste aantal studenten is ingeschreven in de faculteit van de rechten : 39.000. Hiervan zijn er 9.600 vrouwen.

BLIJFT LONDEN DE GROOTSTE STAD TER WERELD ?

NEW YORK zou op dit ogenblik acht millioen 53.000 zielen tellen tegenover zeven millioen 891.957 in 1950.

Londen is volgens de telling van 1951 de dichtstbevolkte stad ter wereld met acht millioen 346.137 inwoners.

SCARAMOUCHE het volledig tekenverhaal dat we vorige week publiceerden, was van de hand van onze medewerker Frans CRAENHALS.

1.000.000 TELEFOON-ABONNE'S IN ZWITSERLAND

ZWITSERLAND heeft vier millioen 600.000 inwoners en heeft sedert enkele weken één millioen telefoonabonné's. Einde 1952 was 97 ten honderd van heel het Zwitsers telefoonnet geautomatiseerd.

Wat hebben de Britse Tolbeambten daarvan gedacht ?

EEN schatrijk Amerikaan (vanzelfsprekend !) kwam speciaal naar Engeland om er wormen te zoeken. De man is een verwoed hengelaar en beweert mordicus, dat de vissen in de States veel liever in Engelse dan in Amerikaanse wormen bijten.

Een drijvende Stad in de Kaspische Zee

TOEN er bij Bakoe petroleumlagen werden ontdekt, werden er in zee verschillende reuzenvlotten vastgelegd voor boringen onder water. Sindsdien heeft men in volle zee een stad met straten en pleinen gebouwd, voorzien van alle modern comfort : verwarming, hotels, bioscopen, auto's, trams, enz., enz.

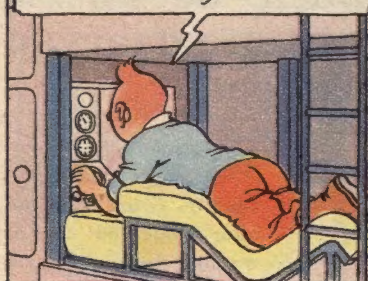
Een Boeddhatempel uit Cambodja die, naar men meent, dagtekent uit de XII^de eeuw. Bekijk de toerist, die de tempel wil binnengaan, en je hebt een idee van de geweldige afmetingen van de tempel.

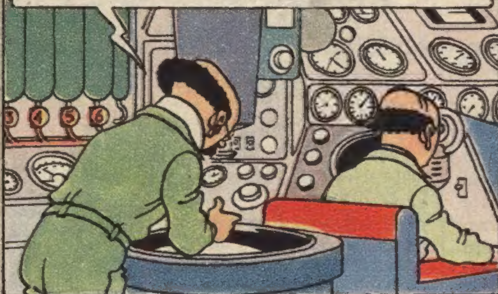
(Foto Ewing Galloway, N.Y.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

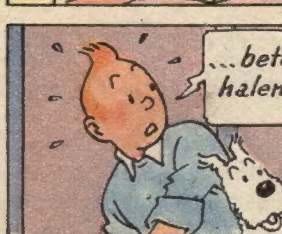
MANNEN OP DE MAAN...

Kuifje en zijn vrienden zijn aan boord van de raket die hen naar de maan moet brengen. Ze zijn nog slechts zes duizend kilometer van hun einddoel en treffen alle voorbereidingen voor de landing...

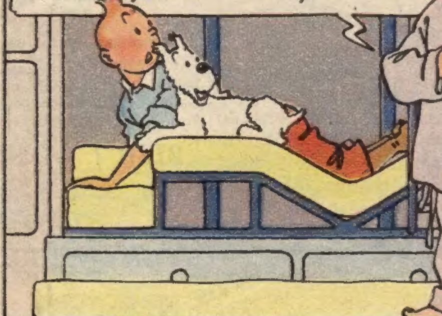

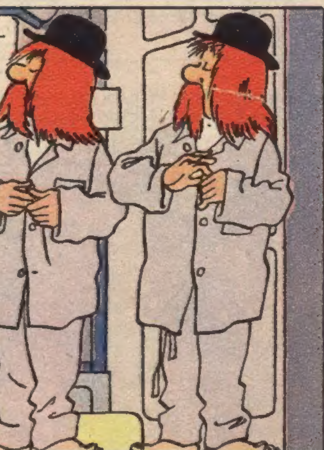

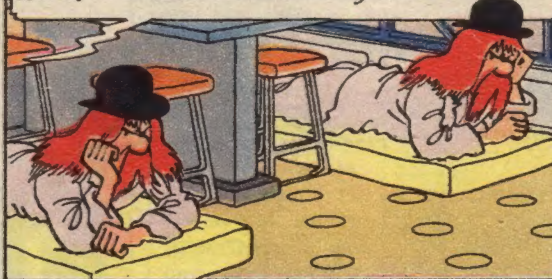

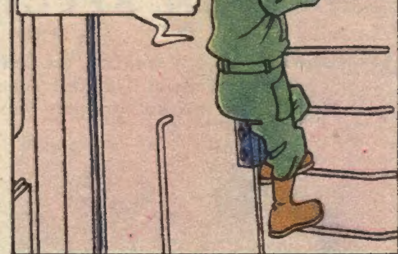

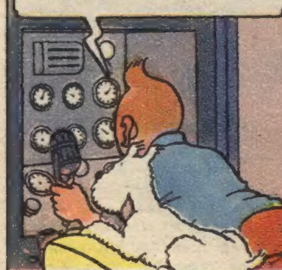

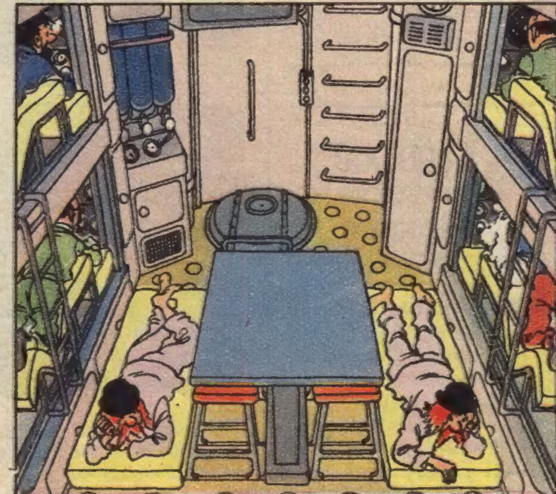

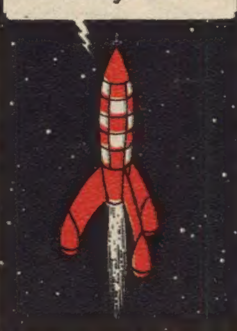

(Wordt voortgezet.)